

O D L U K E

A) Odluke domaćih sudova i drugih organa

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.VI-Sl-298/72
od 21.IV 1972.

Vijeće: dr Dušan Arneri, dr Ernest Vajić, Jakša Barlić

Prijevoz kamionom - Vozarina - Ako je u kamionskom tovarnom listu navedeno da primalac plaća vozarinu po željezničkoj tarifi, a vozar u tovarni list unese veći iznos vozarine nego što to proizlazi iz željezničke tarife, primalac ima pravo zahtijevati da vozarinu plati prema željezničkoj tarifi, premda prilikom preuzimanja robe nije stavio ogradu na iznos vozarine navedene u tovarnom listu

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev cestovnog vozara da mu primalac transportiranog tereta plati nepodmireni ostatak vozarine za izvršenu transportnu uslugu. Iz nesporne okolnosti da je vozarina između pošiljaoca i primaoca ugovorena po željezničkoj tarifi i vještačenjem utvrđene činjenice da je vozarina zaračunata u većem iznosu od ugovorenog, prvostepeni sud nalazi da primalac-tuženik nije dužan platiti spornu razliku koja nema uporište u transportnom ugovoru. Stoga da je neodlučno što je tuženik potpisao prijevoznicu bez ograda u pogledu netočnosti obračuna vozarine.

Drugostepeni sud je odbio žalbu tužiteljevu i potvrdio prvostepenu presudu.

Iz obrazloženja:

Prema odredbama čl.13. Konvencije o ugovoru o prijevozu robe cestama u međunarodnom saobraćaju koje se u pomanjkanju pozitivnih zakonskih propisa analogno primjenjuju i u domaćem cestovnom saobraćaju, ugovor o transportu zaključuju pošiljalac i vozar, a primalac pristupa potvrdom primitka robe i transportne isprave tome ugovoru pod uvjetima navadenim u tovarnom listu. Tužitelj i sam priznaje da je kao vozar s pošiljaocem ugovorio vozarinu po željezničkoj tarifi samo tu vozarinu ne obračunava po toj tarifi nego krivo, u većem iznosu. Iz iznesenoga slijedi da je irelevantna okolnost što je vozar barem grubom nepažnjom

vozarinu računski krivo obračunao u prijevoznici i što je tuženik potvrdio prijem robe i prijevoznice bez ograda u računskom pogledu. Tuženik očito nije stavio ograde na obračun vozarine navedene u prijevoznici iz razloga što je predvidio da je vozarina krivo zaračunata u suprotnosti s utanačenjem da se plaća vozarina po željezničkoj tarifi. Tom omaškom nije prekludirao pravo primaoca tereta, tuženika, da pogrešnom obračunu kasnije prigovori kao što to krivo smatra žalitelj.

Iz iznesenih je razloga pobijana presuda opravdano odbila tužbeni zahtjev. Posebno se ističe, da bi za uzimanje suprotnog stajališta (tj. onog kojeg zastupa tužba) bilo protivno temeljnom pravnom principu poštenja i savjesnosti kojeg se i stranke iz transportnog posla, kao socijalističke radne organizacije striktno moraju pridržavati (per. analog. duhu imperativne odredbe uzance br.3. Općih uzanci za promet robom Sl.list SFRJ, br.15/54-D). Stoga je žalbu valjalo odbiti i prvostepenu presudu u pobijanom dijelu potvrditi.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.IV-Sl-625/72
od 8.VIII 1972.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Dušan Arneri, prof.dr Branko Jakaša

Prijevoz stvari morem - Brodarova odgovornost - Značenje klauzule "said to veigh" (težina prema navodu krcatelja), kod prijevoza tereta u rasutom stanju - Kod tereta u rasutom stanju, od kojega se jedan dio, na zahtjev broдача radi sigurnosti broda, predaje uvrećan u neegaliziranim vrećama, klauzula "said to veigh" odnosi se na svu količinu tereta, tj. onu ukrcanu u rasutom stanju i uvrećanu, te i na broj vreća - Kupac koji plaća kupovninu prema iskrcajnoj količini tereta, koji je prodavaocu platio na temelju težine navedene u teretnici, ne može se pozivati na okolnost da ga je brodar zaveo u bludnju u pogledu količine tereta koji je primio na prijevoz

Brodar je preuzeo na prijevoz i prevezao 850 tona kukuruza. Na temelju klauzula ugovora, krcatelj je na brodarov zahtjev a u svrhu sigurnosti broda od ukrcane količine tereta predao 10% uvrećane. Nakon što je roba predana kupcu-primaocu na odredištu, ustanovljeno je da